

Andrzej Gindrych

Siemiątkowo Koziebrodzkie, woj. ciechanowskie. Stanowisko 2 "Suwaki"

Informator Archeologiczny : badania 13, 185-186

1979

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Stanowisko zwane "Gaikiem" usytuowane jest na wzgórzu morenowym posiadającym w profilu kształt ściętego stożka, w planie dość regularnego owalu o rozmiarach 40 x 60 m.

Badania koncentrowały się w północnej części wzgórza, na jego osi E-W. Przekopano łącznie powierzchnię 120 m² /192 m³/. W wykopach: XXV /częściowo/, XXVI, XXVII, XXIX i XXX stwierdzono układ stratygraficzny analogiczny do notowanego w latach poprzednich. W warstwie II, tzw. kulturowej, charakteryzującej się zabarwieniem ciemnoszarym i brunatnym, miejscami spopielalym ze śladami spalenizny oraz licznymi kamieniami zlokalizowano: 2 paleniska o konstrukcjach kamiennych, 2 bruki kamienne w tym 1 czterowarstwowy, 2 jamy po słupach, trzy duże owalne jamy oraz liczne ślady ogni.

Na szczególną uwagę zasługują trzy duże, owalne jamy, wkopane w calec, o rozmiarach 3,5 x 1,9 m, 2,4 x 1 m oraz 2,4 m, miąższości od 0,6-0,8 m. Na dnie tych obiektów zlokalizowano złożone wśród kamieni i spalonych bierwion drewnianych fragmenty naczyń wczesnośredniowiecznych oraz kości zwierzęce. W jednej z jam odkryto niewielki nóż żelazny. Szczegółowa analiza charakteru wszystkich trzech odkrytych jam wskazuje na ścisłe reguły jakich przestrzegano w trakcie ich budowy i użytkowania. Wstępna analiza ceramiki pozwala datować odkryte jamy na koniec VI i VII wiek, a więc związane byłyby one z najstarszą fazą rozwoju tego stanowiska.

W wykopach XXIV i częściowo XXV, we wschodniej, nadsypanej sztucznie części wzgórza, zlokalizowano 6 poziomów spalonych konstrukcji drewnianych oraz 3 regularne, okrągłe jamy po słupach o średnicach od 0,5 - 0,7 m, zorientowane na linii N-S.

Badania potwierdziły raz jeszcze wysuniętą w latach ubiegłych tezę, iż badane wzgórze zwane "Gaikiem" pełniło funkcję zorganizowanego ośrodka kultowego we wczesnym średniowieczu, a także wniosły nowe elementy do rekonstrukcji jego zabudowy przestrzennej.

Badania będą kontynuowane.

SIEMIĄTKOWO KOZIEBRODZKIE
woj. ciechanowskie
Stanowisko 2 "Suwaki"

Ciechanowskie Towarzystwo
Naukowe
w Ciechanowie

Badania prowadził mgr Andrzej Gindrych. Finansował WKZ w Ciechanowie. Drugi sezon badawczy, cmentarzysko kurhanowe z okresu wczesnośredniowiecznego /IX-XI w. ? /.

Po wstępnych pracach w sezonie ubiegłym w bieżącym roku badaniami objęto trzy kurhany.

Kurhan 1, o średnicy siedemnastu metrów i wysokości dziewięćdziesięciu centymetrów posiadał następujący układ stratygraficzny: pod warstwą humusu zalegał piasek o barwie jasno-żółtej. Sporadycznie pojawiały się nikiłe ślady spalenizny. Na głębokości 85-90 cm występowała ciemnoszara warstwa ziemi. Jest to układ pierwotnego poziomu. W tą warstwę wkopany

był niewielki bruk kamienny o kształcie w przybliżeniu prostokątnym. Pod nim wystąpił całec w postaci ciemno-żółtawego piasku. Zupełny brak zabytków, jedynymi natomiast znalezionymi były dwa żelazne hufnale typowe dla tego okresu.

Pozostałe dwa obiekty nr 11 i 30 nie wykazały się żadnymi zabytkami. Pod warstwą poszycia leśnego wystąpił szarobrazowożółty piasek z resztkami spalenizny. Następnie pojawiła się cienkuteńka warstewka drobnego żwirku, a pod nią zalegał żółty sypki piasek z resztkami węgla drzewnych, zmieszanych z drobnym żwirkiem. Na poziomie ziemi wystąpiła warstwa spalenizny, pod nią pokazał się całec w postaci brązowo-żółtego piasku.

Wierceniom świadkiem geologicznym na wybranych obiektach potwierdziły analogiczny układ stratygraficzny.

W celu kontynuowania badań na tym unikatowym na Północnym Mazowszu stanowisku należy zasięgnąć opinii geomorfologa, czy nasypy były wykonane sztucznie, czy stanowią ostańcowe formy naturalnych utworów. Ponadto należy wykonać inwentaryzację geodezyjną wszystkich kopców oraz ugrupowań głazów.

Badania na tym stanowisku ulegają zawieszeniu do czasu uzyskania niezbędnych opinii i inwentaryzacji.

SKARSZEWY
woj. gdańskie

patrz
późne średniowiecze

STARE BIELSKO
woj. bielskie

Muzeum w Cieszynie

Badania prowadziła mgr Małgorzata Płazak.
Finansował WKZ w Bielsku-Białej. Siódmy
sezon badań. Grodzisko wczesnośredniowieczne /XII-XIV w. /.

Eksploatacją objęto północno-zachodnią część grodziska, na której w 1978 r. przeprowadzone zostały przez IHKM PAN w Warszawie rozpoznawcze badania archeologiczno-geofizyczne.

W wyznaczonych punktach założono trzy wykopy weryfikacyjne. W każdym odsłonięto obiekty archeologiczne. Do bardziej interesujących należała chata, której zarys uchwycono na głębokości 0,4 m, a zalegała do głębokości około 1,0 m od powierzchni. Miała kształt prostokąta o wymiarach 4,6 x 3,4 m usytuowanego osiową dłuższą na linii N-S. Wejście do chaty prowadziło przez przedsionek /1,5 x 1,0 m/ we wschodniej ścianie, tuż przy narożniku NE. Uchwycono fragmenty konstrukcji fundamentowej, którą stanowiły cztery belki przymocowane do narożnych słupów. Wnętrze chaty i przedsionka wyłożone było podłogą z dranic. Ściany, prawdopodobnie również z dranic uszczelniono gliną, o czym świadczy duża ilość